

**RECENZJA WYSTAWY „PEJZAŻ WSPÓŁCZESNY”
AUTORSTWA GIUSEPPE RECCHIA**

Sztuka zmieniając się otrzymuje nową nazwę, ale w rzeczywistości nie robi tego, by zmienić wygląd, ale aby zadowolić krytykę, która jest narcystyczna i lubuje się w odkrywaniu nowego. Niedawno w Polsce, w Bielsku-Białej, miała miejsce wystawa włoskich artystów, którzy należą do pewnego systemu i kategorii, o której zrobiło się głośno począwszy od lat sześćdziesiątych, gdy przeprowadzono pierwsze eksperymenty sztuki minimalnej: sławę i rozgłos przyniósł im minimalizm formy dzieł, a nie technika, która, z biegiem czasu, stała się zróżnicowana także dla przedmiotów przedstawionych. To dzięki Romanowi Opalce, który będąc narodowości francuskiej miał podwójną naturę, Sztuka współczesna zmieniła twarz. Ten artysta potrafił zbadać wymiar czasu człowieka i wykorzystał „nadrzędną potrzebę, aby nie stracić niczego w próbie zrozumienia czasu”. Wystawa w Bielsku-Białej być może stanie się ważna w przyszłości, ale dzisiaj musimy o niej koniecznie porozmawiać, ponieważ zasługuje na uwagę w przeciwieństwie do ciągłych skandali, które my dobrze znamy; skandali, które nie potrzebują definicji minimalnych, ponieważ są zawsze maksymalne.

Ta prestiżowa wystawa odbyła się w Książnicy Beskidzkiej w Bielsku-Białej i została zorganizowana przez Centro Italiano di Cultura, a Ambasada Włoch i Włoski Instytut Kultury w Krakowie objęły ją patronatem.

Wydarzenie poprowadził Luca Mattioli, dyrektor artystyczny centrum kultury Silos z miasta Novara wraz z Riccardo Salmeri, znanym organizatorem wysokiej jakości imprez kulturowych w Polsce.

Wystawa zorganizowana w Książnicy przedstawiała około 40 dzieł 40 artystów i badała temat krajobrazu, nie określając niczego więcej niż to, co fantastycznie twórcze i uniwersalne. Poszukiwania tej wystawy to zespół cech ożywających się w kontekście kulturowym i artystycznym postmodernistycznych Włoch. Ten kontekst cechuje się subiektywną formą dzieł i kontynuuje tradycję Action Painting i Art Informel. Rozwinąwszy się, stał się nową, wizualną całością obejmującą wyobraźnię ludową, przemysłową i konsumpcyjną z pewnym odniesieniem do kształtów geometrycznych i podstawowych. Twórczość tych artystów nie wpisuje się w żaden nurt i może odnosić się do: Object Sculpture, Cool Art, Primary Structures e Literarist Art.

Z punktu widzenia krytyki pojęcie ‘minimalizm’ powinno się stosować tylko do amerykańskiego środowiska, ale jest używane w szerszym znaczeniu i może definiować zbiór europejskich badań redukcjonistycznych i analitycznych - Pop Art i Minimal Art - ale stanowi, zgodnie z odczytaniem tej bezprecedensowej wystawy, ich syntezę.

I tu chciałbym ograniczyć się do osobistej opinii. Prace, które są chwalone za jakość ekspresji artystycznej i myśli o ich magicznej reprezentacji barw i pomysłów, są to dzieła Massima Romani i Marii Addamiano.